

Vlaams
Parlement

stuk **2027** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 2 mei 2013 (2012-2013)

Vervolging ten laste van een Vlaams volksvertegenwoordiger

Verslag

namens de Commissie voor de Vervolgingen
uitgebracht door de heer Sas van Rouveroij

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Johan Sauwens.

Vaste leden:

de heren Johan Sauwens, Koen Van den Heuvel;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Jan Penris;

de heer Sas van Rouveroi;

mevrouw Güler Turan;

mevrouw Helga Stevens.

De Commissie voor de Vervolgingen heeft op maandag 29 april 2013 een verzoek tot machtiging tot vervolging van een Vlaams volksvertegenwoordiger behandeld. Het gaat met name om de heer Johan Deckmyn.

Bij brief van 29 maart 2013 werd het Vlaams Parlement door de procureur-generaal bij het parket bij het Hof van Beroep te Gent verzocht de parlementaire onschendbaarheid van een Vlaams parlements lid op te heffen, met het oog op de vervolging van betrokken Vlaams volksvertegenwoordiger.

De Commissie voor de Vervolgingen nam kennis van het bijgevoegde dossier conform artikel 100 van het Reglement van het Vlaams Parlement.

Het dossier werd aan het Vlaams Parlement voorgelegd op grond van artikel 120 juncto artikel 59 van de Grondwet. De Commissie voor de Vervolgingen nam vooreerst kennis van de grondwettelijke contouren van haar opdracht.

Conform artikel 100 van het Reglement heeft de Commissie voor de Vervolgingen aan het betrokken parlements lid gevraagd of deze wenst gehoord te worden door de commissie. De heer Deckmyn heeft te kennen gegeven niet gehoord te willen worden en geen bezwaar te hebben tegen verwijzing naar de rechtbank. Hij verzet zich daarom niet tegen een opheffing van de parlementaire onschendbaarheid.

Bespreking

De heer *Johan Sauwens*, voorzitter, geeft een schets van de kwestie en van de procedure. Op de opmerking van mevrouw *Marijke Dillen* dat het hier gaat om een van de weinige mogelijke gevallen van betrapting op heterdaad en er dus in principe geen verplichting is om de opheffing van de parlementaire onschendbaarheid te vragen, merkt de heer *Johan Sauwens* op dat ‘heterdaad’ heel strikt wordt geïnterpreteerd.

Mevrouw *Marijke Dillen* is van oordeel dat het voorgelegde dossier een typisch voorbeeld van ‘betrapting op heterdaad’ is. Een nog strikter voorbeeld dan dit dossier kan men niet vinden van een ‘heterdaad’. Ze heeft weliswaar alle begrip voor de voorbeeldfunctie van een volksvertegenwoordiger. Dit betekent wel een extra sanctie, in die zin dat door het vragen van de opheffing van de parlementaire onschendbaarheid voor een betrapting op heterdaad door het parket, een parlements lid aan de schandpaal genageld wordt. In deze kon de volksvertegenwoordiger immers voor de rechtbank gebracht worden zonder dat een vraag van de opheffing van de onschendbaarheid nodig was.

De heer *Johan Sauwens* wijst er op dat de parlementaire onschendbaarheid in het leven is geroepen niet om het parlements lid te beschermen, maar het instituut parlement zelf en de parlementaire werking. Het is om willekeur te voorkomen. Dat een strikte interpretatie wordt gehanteerd door voor elk dossier een verzoek tot machtiging voor te leggen aan het parlement, kan men dan eigenlijk als het ware zien als een gunst van het gerecht en om zodoende de parlementaire onschendbaarheid ten volle te laten spelen, waar parlements leden er eigenlijk niet om vragen.

Mevrouw *Marijke Dillen* kan zich niet van de indruk ontdoen dat sommige arrondissementen het begrip ‘heterdaad’ strikter toepassen dan andere arrondissementen. In het gerechtelijk arrondissement Antwerpen bijvoorbeeld worden, over alle partijgrenzen heen, parlements leden voor dergelijke feiten gewoon rechtstreeks voor de rechtbank gebracht. Ze pleit dan ook voor een eenvormige toepassing, waarin ook de andere commissie leden zich kunnen vinden. Misschien kan de commissie Vervolgingen er het college van procureurs-generaal op wijzen.

Besluit

De commissie is van mening dat dit dossier te kwalificeren valt als ‘betrapping op heterdaad’. Gelet echter op het feit dat de procureur-generaal de vraag tot opheffing van de parlementaire onschendbaarheid gesteld heeft en het verzoek tot machtiging tot vervolging heeft voorgelegd aan het Vlaams Parlement besluit de commissie unaniem met 5 stemmen om de parlementaire onschendbaarheid van de heer Johan Deckmyn op te heffen. De commissie pleit wel voor eenvormigheid ten aanzien van verzoeken tot opheffing van de parlementaire onschendbaarheid en benadrukt dat dergelijk verzoek niet nodig is ingeval van een ‘betrapping op heterdaad’.

Johan SAUWENS,
voorzitter

Sas VAN ROUVEROIJ,
verslaggever